

Arrest

**nr. 52 760 van 9 december 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X
X
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn en te handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 3 oktober 2008 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 20 augustus 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van de bevelen om het grondgebied te verlaten van 20 augustus 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest van de Raad van State van 15 september 2010 met nr. 207.380 waarbij het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 29 januari 2009 met nr. 22 283 wordt vernietigd.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die loco advocaat X verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 maart 2008 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 9 juli 2008 wordt de aanvraag ontvankelijk verklaard.

Op 20 augustus 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard, aan verzoekers ter kennis gebracht op 5 september 2008. Tegen voormelde beslissing dienen verzoekers een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 29 januari 2009 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voormelde beslissing bij arrest nr. 22 283. Tegen voormeld arrest wordt een cassatieberoep ingediend door de Belgische Staat. Op 15 september 2010 vernietigt de Raad van State het arrest nr. 22 283 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 207.380 en verwijst de zaak naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De eerste bestreden beslissing betreft de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 20 augustus 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Art. 9 ter :

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 10.03.2008 bij aange-tekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

S., G. (R.R.: (...)) geboren te (...)

N., M. (R.R.: (...)) geboren te (...) ALIAS N., M.

+kinderen:

S., A. geboren te (...)

S., G. geboren te (...)

nationaliteit: Armenië (Rep.)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 09.07.2008, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Wat betreft de medische problematiek van de betrokkene stelt de ambtenaar-geneesheer in het verslag van 06/08/2008 (zie gesloten omslag) dat er geen reëel risico is voor betrokkene haar leven of haar fysieke integriteit. Er is evenmin sprake van een ernstige vermindering in levenskwaliteit. Uit de bezorgde medische attesten dd. 27.02.2008 opgesteld door dr. K. blijkt dat betrokkene lijdt aan een aandoening waarvoor zij in medische behandeling is, tevens is een medicamenteuze behandeling voorzien. Dr. K. stelt ook dat betrokkene zich niet kan verplaatsen, niet kan reizen of een lange reis kan verdragen. Dit is na onderzoek van het dossier door onze ambtenaar-geneesheer moeilijk in overeenstemming te brengen met de benigne en banale aard van betrokkenes klachten. Derhalve blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

Op 5 september 2008 worden eerste verzoeker en tweede verzoekster de bevelen om het grondgebied te verlaten van 20 augustus 2008 ter kennis gebracht. Dit zijn de tweede en derde bestreden beslissing, waarvan de motivering telkens luidt als volgt:

“Reden van de beslissing:

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7 alinea 1,2° van de wet van 15 december 1980)."

2. Ontvankelijkheid van het beroep

Ter terechtzitting stelt de raadvrouw van verzoekende partijen dat zij "geregulariseerd" zijn. De raadsman van verwerende partij bevestigt dat verzoekende partijen onbeperkt verblijf hebben gekregen en legt een stuk neer waaruit blijkt dat verzoekende partijen op 9 november 2009 gemachtigd worden tot een verblijf van onbeperkte duur.

Op de vraag of verzoekende partijen nog een belang hebben bij hun beroep antwoordt de raadvrouw dat zij zich gedragen naar de wijsheid van de Raad.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt ambtshalve vast dat de verzoekende partijen niet getuigen van het rechtens vereiste belang. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037*).

Opdat de verzoekende partijen een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd zijn door de bestreden rechtshandelingen en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet de verzoekende partijen bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren. Verzoekende partijen tonen geen belang meer aan bij het ingestelde beroep tegen de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond werd verklaard nu zij over een onbeperkt verblijfsrecht beschikken.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend en tien door:

mevr. C. BAMPS,
mevr. M. BEELEN,
mevr. N. MOONEN,
dhr. T. LEYSEN,

kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

C. BAMPS